

Riječ Božja

na 17. Nedjelju kroz godinu, 28.07. 2024.

1. čitanje: 2 Kr 4, 42-44: U one dane: Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio čovjeku Božjem Elizeju kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i kaše u torbi. A on zapovjedi: "Daj ljudima neka jedu!" Ali njegov momak odgovori: "Kako to mogu postaviti pred stotinu ljudi?" On odgovori: "Podaj ljudima, i neka jedu, jer ovako veli Gospodin: Jest će, i preostat će." I postavi on pred njih. I jedoše, i još preosta prema riječi Gospodnjoj.

Pr. Ps: Otvaraš ruku svoju Gospodine i sitiš nas.

2. čitanje: Ef 4, 1-6: Braćo! Zaklinjem vas ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!

Evangelje po Ivanu 6, 1-15: U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?" To reče kušajući

ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: "Za dvjesto denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije." Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: "Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?" Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 220,00 eura
Milostinja: 21.07. 2024.: 896,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

Radovi na obnovi se nastavljaju. Vjerujem da ste primijetili da je i unutrašnjost crkve sveljepsa i ljepša, od vraćanja obnovljenih vitraja do obnovljenih pokrajnjih oltara, vraćene su i korske klupe, a i klupe za vjernike. Uređuje se i sakristija u kojoj će biti moguće vidjeti i ostatke stare kapitularne dvorane, postavljene su pločice i vjerujemo da će sakristija uskoro biti u funkciji. U samostanu se ugrađuju pločice i parket na 1. katu. Polako se okrećemo uređenju cijeloga kompleksa, u dvorištu je porušen zid i pomoćne zgrade, pa se nadamo da će uskoro biti sve puno ljepše i da ćemo moći ponovno pripremljati ručak za najpotrebnije. Hvala Vam što nas pratite svojim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve blagoslovi i čuva, a osobito sve one koji su uključeni u radove, planiranje i projektiranje. Vjerujemo da će se do svetkovine sv. Franje i blagoslova obnovljene crkve dovršiti puno toga, a da će se do Božića barem neki useliti.

SV. MARTA - starija je sestra Marije i Lazara iz Betanije, koji su bili Isusovi prijatelji i poštovaoci. Dvije su evanđeoske zgode u kojima se opisuje Marta: Evanđelje sv. Luke (Lk 10, 38-42) govori kako je jednog dana Isus bio gost u njihovom domu; Evanđelje sv. Ivana (Iv, 1-54) opisuje Lazarovo uskrsnuće. Iz tih evanđeoskih zgoda vidimo Martu kao dobru domaćicu i gazdaricu,

vrlo vrijednu i uslužnu. Evanđelist Ivan pak ističe veliko Martino poštovanje prema Gospodinu te čudesnu vjeru u Isusa koji joj se očitovao kao "uskrsnuće i život". Pobožna predaja kazuje kako su se Marta, Marija i Lazar odselili u južnu Galiju, u grad Masiliju i da su ondje svjedočili istinski kršćanski život.

SVETI IGNACIJE LOYOLSKI (1491.–1556.) potječe iz jedne baskijske plemićke obitelji. Jedno je vrijeme paž na dvoru a potom časnik u vojsci. Godine 1521. je u jednoj bici ranjen što je bilo preokret u njegovom životu. Bolujući čita "Isusov život" i "Legende o svecima" te odlučuje promijeniti život. U Manresi, nedaleko čuvenog marijanskog svetišta Monteserrat, Bog mu je "otvorio oči duše" pa su se rodile i njegove poznate "Duhovne vježbe". Potom hodočasti u Rim, Veneciju odakle odlazi u Svetu zemlju. Posvetio se studiju, a u Parizu je susreo skupinu mladih studenata s kojima je osnovao "Družbu Isusovu". Umro je 1556. godine u Rimu. Iza njega je ostala čvrsta "Družba Isusova" te bogato duhovno iskustvo "Duhovnih vježbi".

SVETI ALFONS MARIA LIGUORI potječe iz plemićke obitelji, rodio se u Napulju 1696. god. Bio je veoma nadaren: volio je glazbu, pjesništvo i slikarstvo. Završio je studij prava pa se bavio odvjetništvom do svoje tridesete godine. Postao je biskupijski svećenik te je revno u Napulju obavljao dušobrižničke poslove. Sastavio je nekoliko pastoralnih priručnika i katekizama. Osnovao je redovničku zajednicu koju je imenovao "Red Presvetog Otkupitelja". Postao je biskupom, ali je zbog bolesti biskupovanje napustio. Posvetio se moralnoj teologiji i duhovnosti te su iza njega ostala vrijedna djela. Umro je u 91. godini života. Crkva ga je proglasila naučiteljem te zaštitnikom ispovjednika i moralista.

PORCIJUNKULA - GOSPA OD ANĐELA blagdan je posvete male crkvice sv. Marije Anđeoske u Porcijunkuli, koja je smještena u veliku baziliku. Ovu crkvicu je sv. Franjo dobio od benediktinaca, u njoj je čuo poziv da živi "na način sv. Evanđelja", u njoj je okupljao svoju prvu braću, u njoj je primio u bratstvo sv. Klaru, u njoj je i preminuo. Crkvica je posvećena Presvetoj Bogorodici pa ju je sv. Franjo tako zavolio da je braći dao zadaću da je nikada ne napuste. Na mistički je način dobio spoznaju da su mu svi grijesi oprošteni, što ga je ispunilo izuzetnom radošću. Stoga je zamolio od pape Honorija III. da svatko tko uđe u tu crkvicu raskajan dobije potpuni oprost koji se zove "porcijunkulski", kako bi svi doživjeli radost Božjeg praštanja i ljubavi.

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 28.07.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Ponedj., 29.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Utorak, 30.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Srijeda, 31.07.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Četvrtak, 01.08.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Petak, 02.08.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Subota, 03.08.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Nedjelja, 04.08.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje

donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti: 28. 07. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

MOLITVA ZA MIR U SVIJETU

Kroz mjesec srpanj Vas pozivamo na molitvu za MIR. Svi ste svjesni koliko je zlo što se diljem svijeta događaju ratni sukobi i koliko nedužnih, osobito žene i djeca, starci stradavaju u tim sukobima. Molimo Gospodina da pošalje Duha Svetoga odgovornima da zaustave te sukobe i da zavlada istinski i trajni mir. Ukrajina, Izrael, Afrika... Bliski Istok... Molimo koliko možemo i djelujmo kao ljudi mira i u svojim sredinama.

Male šale

Prijeti se kći svome ocu koji odbija udati je za nekog mangupa: "Bacit' ću se u Dunav, ako se ne udam za njega!" A otac joj mirno odgovori: "Samo naprijed kćeri, svaka guska zna plivati..."

Kat. kal. 28.07.2024. 17. NEDJELJA K.G. Iv 6, 1-15

Pon. 29.07. **Marta, Marija, Lazar** Iv 11, 19-27

Uto. 30.07. Petar Krizolog, Mt 13, 36-43

Sri. 31.07. Ignacije L., Vatroslav Mt 13, 44-46

Čet. 01.08. Alfons Maria de Liguori Mt 13, 47-53

Pet. 02.08. **PORCIJUNKULA** Lk 1, 26-33

Sub. 03.08. Bl. Augustin Kažotić Mt 14, 1-12

Ned. 04.08. 18. NEDJELJA K.G. Iv 6, 24-35

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

28/07/2024. Godina 5. Broj 30

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

LOMITI SE KAO KRIST ZA DRUGE

Ne jednom, Bog je zahvaćao u povijest svoga Naroda da čudesno nahrani ljude. Takva čuda opisana su i u današnjem prvom čitanju i evanđelju. U oba čuda neke se pojedinosti mogu jako dobro uspoređivati: oskudica predstavljenih namirnica, naredba riječima – 'daj ljudima da jedu', blagovanje i višak jela. Čudo koje Isus u evanđelju čini s hranom za pet tisuća ljudi nadvisuje proročko čudo, jer je ono istovremeno objava njegove božanske milosti dane čovjeku – od vrlo male količine koliko su ljudi imali on čini neshvatljivo obilje. Isus, kao dobar pastir, pokazuje sućut, ljubav i brigu za svoj narod. On vidi potrebe ljudi i želi ih nahraniti. Iako zna što će učiniti, on potiče svoje učenike da se i oni uključe u rješavanje problema, da razmišljaju i svojim snagama kako nabaviti hrane za tolike ljude. Ali ono što su učenici pronašli svojim snagama nije dovoljno da se nahrani silno mnoštvo. U svojoj tjeskobi zaboravljaju najvažnije: osloniti se na Isusa. Zaboravljaju da je Isus u Kani, potaknut potrebama ljudi, pretvorio običnu vodu u najbolje vino, zaboravljaju koliko je bolesnika pred njihovim očima ozdravio, kolike zloduhe izagnao iz opsjednutih. Ne uviđaju da je Isus glavni izvor svakog dobra koji ne ostavlja nikoga i koji sve može. Tada Isus zapovijedi da svi posjedaju, blagoslivlja ono malo kruhova i ribica, izriče zahvalnicu i daje da se razdijeli. Umnoženje kruha i ribica izveo je Isus sam, ali je vrlo zgodno primijetiti da je za podjeljivanje istih gladnima, trebao je pomoćnike. I svi su jeli i nasitili se. I još je ostalo dvanaest košara kruha. Bog uvijek daje u izobilju, više nego što nam treba. Njegova ruka je toliko široka da od onog što nama daje pretječe i za druge. Skupljanje ulomaka znači da ne budemo rasipni već da svoj kruh dijelimo s drugima. Pogledajmo sada sebe u svijetlu evanđelja i što nam ono sve može reći i napravimo jedan kratak ispit savjesti. Isus se prije susreta s ljudima povlačio u osamu moliti. Koliko sam ja zajedno s Isusom u osami, u intimnom prijateljstvu? Jesam li nakon druženja s Njime u stanju vidjeti mnoštvo onih oko mene koji me trebaju? Jesam li tada osjetljiv za potrebe drugih? Vide li ljudi u meni ljubav, nježnost, prihvaćanje,

razumijevanje, pažnju, toplu riječ podršku, konkretnu pomoć ili vide i dalje sebičnost i nebrigu? Osjećam li se odgovornim za nešto? Za neku veliku ili malu stvar? Za drugoga čovjeka, za obitelj, za prijatelje, za zajednicu vjernika? Da li se u rješavanju problema oslanjam samo na sebe, svoje mogućnosti, svoj razum i na ono kako bih ja riješio problem, a na Isusa zaboravljam? Osjećam li se tjeskobno, bespomoćno kad ne vidim rješenje problema? Računam li na Isusa i koliko Njemu povjeravam svoje brige? Dajem li svoj ljudski minimum s povjerenjem da će ga Bog umnožiti? Koliko se ja lomim za druge? Kakav sam ja kruh drugima? Svježi, topli, ukusni ili stari, možda čak i pljesnivi? Da li sam svjestan da ono što dajem ne gubim već višestruko dobivam natrag? Znađem li primati brojne umnožene darove koje mi daje Gospodin? Vidi li se na meni da živim od čuda neizmjerne Božje ljubavi? A ako nakon dobra što sam ga drugima učinio ostanem neshvaćen, znađem li se s time nositi i biti ponovo u osami s Isusom? Bog i danas čudesno umnaža naša nastojanja oko ljubavi, mira i dobra. Na nama je samo da imamo otvorene oči srca i spremne ruke za primanje i za darivanje. Ne budemo li takvi – opasnost je da sam budem gladan kruha a možda zbog moga nepovjerenja i povlačenja kruha neće dobiti ni mnogi kojima bi ga Gospodin po mojim rukama želio dijeliti.

